



Szerző

Cím A fővárosi kertek ellen.

Hely

Idő

1913

Forrás:

Pesti hírlap.

Személy

Bp-

1913

III/9

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

— (A fővárosi kertek ellen.) Azok a külföldi városrendezési szakértők, akik a multkoriban a főváros meghívására itt jártak, nem kis megütközéssel látták, hogy Budapest mennyire be van építve és hogy mily kevés ama terek száma, amelyeknek fái és bokrai vannak. Ezt különben a budapestiek is észrevették már és tömérdek felszólalás történt, hogy a parkokat szaporítsák. Mindennek persze semmiféle eredménye sem volt, alapján annak, hogy a főváros vezetősége csodálatos ellen-szenvvel viseltetik a fák iránt, amelyek a telkek értékesítését kizárják. Ily körülmények között a vendéglősök és a kávéosok igyekeznek segíteni a bajon s ugyancsak rajta vannak, hogy minél több kert álljon azok rendelkezésére, akiknek a kávéházi italok és a vendéglői generálszaftok csakis akkor esnek igazán jól, ha kertekben fogyasztják el. Így hát annyi a kert a fővárosban, mint az udvari tanácsos, de köszönet egyikben sincs. Az a néhány törpe fa, az a néhány bokor, amely a kávéház vagy a vendéglő előtt a terjengő porban meghuzza magát, szinte leverő hatást tesz és pedig annyival is inkább, mert senki sem gondolja és így már a nyár legelején őszi képet mutat. Ezek a kertek különben mástekintetben is bosszantják a fővárosi közönséget, mert a gyalogjárók nagyrészt elfoglalják, jóval túl azon a kereten, ameddig szabad volna nyulniok. Ha ezeknek az ugynevezett kerteknek a szélén két ember egymással szemben halad, az egyiknek vagy a másíknak a kocsútra kell lelépni, ami sáros időben épen nem kellemtes. Ily körülmények között szinte megváltás az az idő, amikor a tél szele füttyülni kezd, amikor a kerteket a kertészek hazaszállítják s amikor a gyalogjárók egész szélességükben felszabadulnak. Ez a kedves idő azonban néhány esztendő óta mind

rövidebb lesz, mert a kávéosok ha novemberben egy-két szép nap akad, nyomban engedélyt kérnek a tanácstól arra, hogy a kerteket az egész hónapban, sőt talán még decemberben is kint tarthassák. A jámbor tanács persze azonnal teljesíti a kívánságot s így a kertek még azokban a hideg, kellemetlen napokban is elfoglalják a járdát, amikor egyetlen olyan bolond kávéházi vendég sem akad, aki kiüljön. Most, hogy március egy pár napos, langyos időt hozott, a kávéosok ismét szükségesnek találták a kérvényezést, amely azt foglalja magában, hogy a kerteket március elején kirakhassák, noha nyilvánvaló, hogy kötözni való bolondnak tartanak azt, aki akkor, amikor a fűtés még javában tart, a kert kopasz fái alatt inná meg a feketéjét. Bármilyen oktalán volt is azonban a kávéháztulajdonosok kérelme, a tanács minden habozás nélkül teljesítette, amiből azután az következik, hogy ezentúl márciustól november végéig lesznek megszállva a legforgalmasabb utcák gyalogjárói, hogy a közönség ezrei és ezrei állandóan bosszankodjanak. Ily körülmények között tehát semmi csodálatos sincs abban, hogy a budapestiek iránár a kertek ellen foglalnak állást, a pokolba kívánva a narancsfákat és a tujabokrokat, amelyek csakis arra valók, hogy a gyalogközlekedésnek minél nagyobb akadályai legyenek.